

Πνοή Θεού στον αέρα της Ελευθερίας στην Πτολεμαΐδα του 2025 - Του Μητροπολίτη Φλωρίνη Ειρηναίου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας](#)

Η Πτολεμαΐδα, η πολύτιμη κόρη της Εορδαίας, ανασαίνει και φέτος τον αέρα της ελευθερίας. Στον αέρα αυτό υπάρχει κάτι ιερό, κάτι που δεν φαίνεται, μα γίνεται αισθητό. Είναι η πνοή του Θεού που διαπλέκεται με την ιστορία του τόπου μας. Είναι το άρμα της θυσίας και της πίστης που δεν έπαψαν να ευωδιάζουν μέσα στους αιώνες. Είναι ο ίδιος αέρας που κάποτε φύσηξε πάνω στα βουνά και στα χωριά της Μακεδονίας μας. Σήκωσε σημαίες, ύψωσε ψυχές και φανέρωσε πως η ελευθερία δεν είναι μόνο πράξη ηρωισμού αλλά κυρίως πράξη πίστης και αγάπης.

Η ελευθερία είναι δώρο του Θεού. Δεν γεννιέται μέσα σε πολεμικές ιαχές αλλά μέσα σε καρδιές καθαρές. Ο Χριστός είπε: «Θα γνωρίσετε την αλήθεια και η αλήθεια θα σας ελευθερώσει»¹. Όποιος αγαπά τον Θεό και τον συνάνθρωπο, όποιος πορεύεται με ταπείνωση και δικαιοσύνη, εκείνος είναι ελεύθερος. Ο αληθινά ελεύθερος άνθρωπος δεν φοβάται τη θυσία, γιατί μέσα του κατοικεί η χαρά της Αναστάσεως. Ο Χριστός μας διαβεβαιώνει: «Εγώ είμαι η Ανάσταση και η Ζωή. Όποιος πιστεύει σε μένα, κι αν πεθάνει, θα ζήσει»². Έτσι και οι πρόγονοί μας, στους Μακεδονικούς Αγώνες και στους Βαλκανικούς Πολέμους, πάλεψαν με το βλέμμα στραμμένο στον ουρανό. Δεν πολέμησαν μόνο για γη και πατρίδα αλλά για να παραμείνει ζωντανή η ψυχή του γένους, για να συνεχίσει να ακούγεται στις εκκλησιές μας ο ήχος της καμπάνας και να μη σβήσει ποτέ το νόημα και η αξία του Σταυρού.

Η Πτολεμαΐδα δεν είναι απλώς μια πόλη, είναι μια ζωντανή μαρτυρία αγώνα και δημιουργίας. Οι κάτοικοί της κουβαλούν στο βλέμμα την αντοχή των βουνών και στο χαμόγελο τη γλυκύτητα της πίστης. Από τα δύσκολα χρόνια των προσφύγων και των πρώτων εργατών μέχρι τις ημέρες της προόδου και της ανάπτυξης, η πόλη έμαθε να προχωρεί με αξιοπρέπεια, να δημιουργεί με κόπο και τίμιο ιδρώτα. Πάντοτε, στο βάθος της καρδιάς της, ακούγεται μια φωνή που θυμίζει πως η ελευθερία δεν είναι απλώς κεκτημένο αλλά ιερή ευθύνη.

Η ημέρα της απελευθέρωσης το 1912 υπήρξε σταθμός ιερός. Οι στρατιώτες μας, άνθρωποι απλοί και συνάμα γενναίοι, αγωνίστηκαν και ελευθέρωσαν τον τόπο αυτό. Κάθε τους βήμα ήταν προσευχή και δοξολογία. Και όταν η πόλη ανάσανε για πρώτη φορά ελεύθερη, οι καμπάνες δεν σήμαναν μόνο νίκη αλλά λύτρωση. Από

τότε, κάθε φύσημα του αέρα εδώ στην Εορδαία κουβαλά εκείνη την πρώτη πνοή της ελευθερίας, που έρχεται ως υπόμνηση και ως ευθύνη.

Εμείς οι μεταγενέστεροι στεκόμαστε με σεβασμό μπροστά σε εκείνο το θαύμα. Γιατί η ελευθερία, αν δεν συνοδεύεται από ευγνωμοσύνη καταντά εγωισμός. Ευγνωμονούμε τους ήρωες που έπεσαν, μα και τον ιερό κλήρο που κράτησε όρθιο το πνεύμα του γένους μας μέσα στα δύσκολα χρόνια. Τους δασκάλους που δίδαξαν όχι μόνο γράμματα αλλά και ψυχή ελληνική, τις μάνες που ευλογούσαν τα παιδιά τους και τα έστελναν να γράψουν ιστορία στα πεδία των μαχών. Όλοι αυτοί έδωσαν στην ελευθερία πρόσωπο ανθρώπινο, φωτεινό και άγιο. Η Αγία Γραφή μας θυμίζει: «Να θυμάσαι τις ημέρες του παρελθόντος και να στοχάζεσαι τα χρόνια των παλιών γενεών»³.

Σήμερα, μέσα σε έναν κόσμο που αλλάζει ραγδαία, καλούμαστε να ξαναβρούμε το αληθινό της νόημα. Η ελευθερία είναι η υπευθυνότητα, η αυτοθυσία και η αγάπη. Είναι η δύναμη να σταθείς όρθιος απέναντι στο ψεύδος, να αντισταθείς στην αλλοτρίωση, να παραμείνεις άνθρωπος μέσα στη θύελλα των καιρών. Ο αέρας της ελευθερίας που φυσά πάνω από την Πτολεμαΐδα μας καλεί να ανανεώσουμε τις ψυχές μας, να εργαστούμε για το κοινό καλό, να σταθούμε δίπλα στους αδύναμους, να πορευθούμε με αλήθεια και πίστη.

Απευθύνω λόγο αγάπης και ελπίδας στους νέους της Πτολεμαΐδας και όλης της Μακεδονίας μας. Εσείς είστε οι συνεχιστές εκείνης της ιερής πορείας. Μην αφήσετε τον αέρα της ελευθερίας να μολυνθεί από αδιαφορία και κενότητα. Κρατήστε, πρώτον την ψυχή σας καθαρή, δεύτερον τον νου σας φωτισμένο και τρίτον το βλέμμα σας στραμμένο προς το φως. Να σπουδάζετε, να εργάζεστε, να δημιουργείτε, αλλά προπάντων να αγαπάτε τον Θεό και τον άνθρωπο. Να αγαπάτε τον τόπο σας. Όπως λέει η Αγία Γραφή, «όποιος δεν αγαπά δεν γνώρισε τον Θεό, γιατί ο Θεός είναι αγάπη»⁴.

Η Εκκλησία μας στάθηκε πάντοτε φύλακας της ελευθερίας του λαού. Από τους αγώνες του εικοσιένα έως τους Μακεδονικούς, από τα χρόνια της σκλαβιάς μέχρι τις ημέρες μας. Το Άγιο Θυσιαστήριο υπήρξε πηγή δύναμης και παρηγοριάς. Εκεί αντλούσαν οι αγωνιστές κουράγιο και ειρήνη. Τελικά μέχρι και σήμερα εκεί μαθαίνουμε όλοι μας ότι η ελευθερία της ψυχής είναι καρπός της παρουσίας του Θεού. Όπως αναφέρει ο Απόστολος Παύλος, «όπου είναι το Πνεύμα του Κυρίου, εκεί υπάρχει ελευθερία»⁵.

Η Πτολεμαΐδα η καρδιά της Εορδαίας, μπορεί να γίνει και πάλι σημείο αναφοράς. Με ενότητα, συνεργασία και όραμα, με πίστη και ελπίδα, μπορεί να δείξει ότι η πρόοδος δεν αναιρεί τις ρίζες αλλά τις τιμά. Διαβάζουμε στην Αγία Γραφή: «Αν ο

Κύριος δεν οικοδομήσει τον οίκο, μάταια κοπιάζουν αυτοί που τον οικοδομούν»⁶.

Αγαπητοί μου, όπως το φως ανατέλλει κάθε πρωί πάνω από τη γη της Εορδαίας, έτσι να ανατέλλει και μέσα στις καρδιές μας η χαρά, η ευθύνη και η ευλογία του Θεού.

Ας αφήσουμε, λοιπόν, τον αέρα της ελευθερίας να περάσει μέσα μας σαν προσευχή. Να καθαρίσει τον νου από τη σκόνη της αμφιβολίας, να δυναμώσει την καρδιά απέναντι στις δυσκολίες, να μας κάνει πιο δίκαιους, πιο ευγενείς και το σημαντικότερο πιο ανθρώπινους. Γιατί ελευθερία χωρίς αρετή είναι άδεια και αρετή χωρίς πίστη είναι άτονη. Ας επικρατήσει το Πνεύμα του Θεού στις καρδιές μας, στις οικογένειές μας και στην πόλη μας, για να παραδώσουμε στα παιδιά μας μια Πτολεμαΐδα όχι μόνο ελεύθερη αλλά και αγιασμένη. Η Αγία Γραφή μάς υπενθυμίζει: «Η πνοή του Παντοδύναμου δίνει ζωή στον άνθρωπο»⁷.

Ας αναφωνήσουμε με πίστη και συγκίνηση. Ζήτω η Ελευθερία. Ζήτω η Πτολεμαΐδα. Ζήτω η Εορδαία. Δόξα στον Θεό που μας αξιώνει να ζούμε κάτω από τον ουρανό Του, αναπνέοντας πάντοτε την ιερή Του πνοή, τον αέρα της ελευθερίας.

Ο Μητροπολίτης Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας Ειρηναίος

Παραπομπές:

1. Κατά Ιωάννην 8, 32
2. Κατά Ιωάννην 11, 25
3. Δευτερονόμιον 32, 7
4. Α΄ Ιωάννου 4, 8
5. Β΄ Κορινθίους 3, 17
6. Ψαλμός 126, 1
7. Ιώβ 33, 4